

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

20 tháng 12 năm 2009

Số 76

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Công giáo là sao ?
- 2) Phật Giáo là sao ?
- 3) Còn các đạo khác thì sao ?
- 4) Đạo lớn có mạnh hơn đạo nhỏ không ?
- 5) Có người bỏ vợ con đi tu thì sao ?
- 6) Động tịnh là sao ?
- 7) Bé làm việc cho chín phương hay mười phương ?
- 8) Chín phương Trời là từ đâu đến đâu ?
- 9) Mười phương Phật là sao ?
- 10) Ai sanh ai diệt ?

Lời Ban Biên Tập: Mãi đến cuối tháng 10 năm 1991, Đức Thầy mới thỉnh thoảng viết kệ cho các câu đáp.

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 3 tháng 10 năm 1991</i> 1) Hỏi : Công giáo là sao ? Đáp : Thưa, lấy công tâm hướng nhận giáo lý minh bạch của Chúa đã ban, cho nên người Công giáo luôn luôn phải nghĩ việc hữu ích cho chung với một công tâm thành thật.	2) Hỏi : Phật Giáo là sao ? Đáp : Phật Giáo là người hướng thiện tâm thân nhẹ nhõm, nhận lời giáo huấn Từ Bi của Đức Phật qua kinh kệ, phân giải trí óc minh chánh, ăn năn, sám hối, dẹp bỏ thị phi sắc tướng, giữ tâm thức mà hành sự.
3) Hỏi : Còn các đạo khác thì sao ? Đáp : Thưa, thầy thầy cũng đều nằm trong nguyên lý Từ Bi, khai triển tâm thức thì mới có người theo để tu tiến. Nói chung cũng đều là pháp của Trời ban, duyên nào thì hợp với pháp ấy, không thể buộc ai theo ai cả, tùy tâm mà thức, tùy duyên mà hành, lẽ công bằng lúc nào cũng sống động cả. Kỳ thị đạo này đạo kia là một đại tội, tự gây chia rẽ, tình Trời phân tán, phước mỏng cô đơn.	4) Hỏi : Đạo lớn có mạnh hơn đạo nhỏ không ? Đáp : Thưa, lớn nhỏ như nhau, chỉ có cái tâm tu tiến chứ không phải số người đông tu tiến. Chỉ có một người chịu tu là tiến, đó là luật công bằng của Trời Đất, không kỳ thị phe phái, lấy nguyên lý vô sanh mà tiến thân, thức hòa đồng và bình đẳng thể hiện trong tâm thì mới có cơ hội tu.
5) Hỏi : Có người bỏ vợ con đi tu thì sao ? Đáp : Thưa, người thức tâm tự giải nghiệp, để cứu và giải nghiệp tâm cho những người kế tiếp bằng hành động dứt khoát, từ tâm khai triển nguyên lý Vô Sanh, nhin nhục hành đạo, giải quyết bằng một kỳ công thực chất, là tu trong thanh tịnh, khai quang trí óc sáng suốt và minh mẫn, đến khi nhắm mắt sẽ không còn lạc đường trong cảnh giới bơ vơ nữa.	6) Hỏi : Động tịnh là sao ? Đáp : Thưa, người tu thiền thì động tịnh vô thường, trí óc khó minh mẫn, hay cầu xin và lợi dụng, còn người hành thiền chơn chính thì tự giải tỏa, sẽ không còn động và tịnh nữa, lui về thực chất vô sanh của phần hồn chính giác, từ quang quang chiếu đời đời, không còn mê chấp và lo âu nữa, đêm ngày chăm chỉ lo tu thiền thì sẽ đạt pháp, nói ít, hành nhiều thì mới dễ thông suốt nguyên lý vô sanh, như lai chơn thức sẽ hòa đồng.
7) Hỏi : Bé làm việc cho chín phương hay mười phương ? Đáp : Thưa, Bé đang mang xác phàm cấu trúc bởi chín phương Trời, tự nhiên phải khai thác và phát triển theo nguyên ý sẵn có.	8) Hỏi : Chín phương Trời là từ đâu đến đâu ? Đáp : Thưa, từ Đông Nam Tây Nam Đông Bắc Tây Bắc, cộng với trung tâm sinh lực là chín phương.
9) Hỏi : Mười phương Phật là sao ? Đáp : Thưa, giải thoát từ chín phương Trời trở về với thực chất vô sanh như lai sống động, diu tiến tâm linh thoát vòng lục đạo luân hồi, chín phương cộng với phương hướng giải thoát là mười.	10) Hỏi : Ai sanh ai diệt ? Đáp : Thưa, biết được chơn lý vô sanh thì sẽ không còn luân hồi sanh diệt nữa.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Yêu Cha

Thầy: Sa đọa nguy hiểm lắm ở sau này. Nhưng mà bây giờ mình phải lập cái hạnh từ bi. Chú có cái hạnh từ bi thì chú mới tiến hóa được, thì chú phải lấy từ bi chú giáo dục cho gia đình bằng mọi cách: lời ăn, tiếng nói, hành động, thái độ phải sửa đổi thì tự nhiên mới ảnh hưởng nó được. Bởi vì, cái đó nó cũng là nghiệp quả của mình, nó cũng là sự đau khổ của mình, mà nó bị sa đọa cũng như mình bị sa đọa, mình phải nhảy vô cứu nó, đứng ở trong khổ cảnh đó để giải tỏa nó, đừng có để nó bị nữa.

Người ta có nhiều cách, nói nặng không được phải nói ngọt, nói ngọt không được phải năn nỉ để cho họ thấy, còn đáo để không thể được, hôn thì dứt khoát nhưng mà mình phải từ từ đi tới chớ không có nôn nóng. Bây giờ chú muốn vợ chú la chú nhiều thì chú cũng la vợ chú nhiều rồi, cái đó nó dội trở lại, cái phúc âm nó trở lại cũng không có gì hết.

Bạn đạo: Chuyện của nó tôi kể với ông Tám thì nhiều. Tôi nghĩ rằng giờ tôi tu, ông Tám nói có chuyện gì phải hỏi qua ông Tám, vì vậy tôi phải chấp nhận nè. Bữa nay tôi hòa bà xã mà bây giờ tôi thấy bà chửi tôi, muốn cứu, mà cứu không được. Tôi thấy bà càng ngày càng yếu, từ ngày tôi mang cái họa này thì tôi ngộ pháp, trả cái quả này ngộ không có được. Bây giờ ông Tám chỉ cách thức.

Thầy: Như tôi đã nói hồi nãy giờ, mình phải tìm cách cũng như ông thợ sửa máy chẳng hạn phải tìm cách. Mình có sáng kiến có thể xây được một căn nhà cho người ta ở. Tại sao mình không có sáng kiến để xây dựng một tư tưởng đang bị sụp đổ. Đó là phận sự của chú, vậy chú không phải là thối⁽¹⁾ đâu, chú trực tiếp với bạn đạo còn nhiều hơn tôi, chú thấy không! Mà sự học hỏi của chú nhiều mà tại sao chú có cơ hội đi nhà này, nhà kia, nhà nọ để học hỏi. Đó cũng là ơn trên cho chú được đi học. Học rồi chú dòm lại gia cảnh của họ, dòm lại hành động của họ, dòm lại tư tưởng của họ, sự sáng suốt của họ, mình về mình phối hợp đây, không có lý do mình không sửa cái máy này được.

Bây giờ, mình phải trách nhiệm, chú chấp nhận trả quả thì chú phải giải tỏa. Bởi vì, cái quả hư mà chú không giải tỏa nó, nó hư hoại. Cho nên, từ từ tìm hiểu để giải tỏa nó. Bởi vì, tu trong thời gian bây giờ đã học rất nhiều rồi, nhưng mà chú thiếu bình tĩnh một chút thôi, thanh tịnh một chút, đưa lên cao siêu một chút, lấy tình thương của người cha, lấy tình thương của Ngọc Hoàng Thượng Đế giáo dục người ta cũng được. Chú là Ngọc Hoàng chú có cái quyền giáo dục lấy cái tội thượng thừa, lấy cái sự cao siêu để đùm bọc nhơn loại đang lúc sai lầm đau khổ. Nó cũng là nhơn loại, nó gia cảnh mình nhưng mà nó là nhơn loại. Nó là cái quả xấu do cái nhân của mình gieo. Ban đầu mình gieo xấu, bây giờ nó tập quán xấu. Nếu mà hồi chú lập gia đình tới bây giờ chú lễ độ với vợ con, không lý vợ con, có cái chuyện hống hách như ngày nay. Vì chú thiếu lễ độ trong lúc đầu cho nên tập quán nó xuống dưới mà bây giờ nó dội lên như vậy đó. Rốt cuộc quy nguyên cái lỗi của mình, thì bây giờ mình tìm cách nhả nhận trở lại, tìm một cái đường lối hợp tình hợp lý tương lượng lẫn nhau để chung tiến về đời rồi dẫn dắt qua đạo. Chớ không nên dùng một cái hành động kêu bằng liêng bở, chuyện đó dễ nói. Nhưng mà làm rồi lương tâm nó cắn rứt đối với người hành đạo, nói liền vứt bỏ cái đó dễ quá rồi, nhưng mà lương tâm nó cắn rứt. Bởi vì tại sao mình biết đi tới gia đình này, mình khuyên gia đình nọ mình khuyên mà gia đình mình khuyên không được, đó không phải chuyện khó. Chú nên dừng, phải đại dừng bước vô để chấp nhận, tìm hiểu, đặt vấn đề thương yêu trở lại, thương yêu đậm đà hơn hồi trước, chú thấy rất dễ giải quyết, không có khó khăn nhưng mà từ từ chú sẽ có cái sáng kiến, chính chú đã được đi học nhiều lắm, đi học nhiều hơn tôi nữa về đời.

Bạn đạo: Có nhiều điểm ông Tám nói tôi cũng công nhận, về tôi nhiều khi tôi thấy cái gia đình mấy người bạn, tôi thấy được là nó rất khó khăn và nó nặng chuyện này chuyện kia tôi chia xẻ, tôi làm được mà tâm tôi lại thích. Mà trong khi, mỗi khi tôi đi người bạn khen cũng như là giúp phần thương yêu người ta. Nhưng khi về nhà tôi phải dội lại một cái nặng lắm. Mỗi khi hành động được yêu thương ra ngoài, trở về trở lại vị trí cũ. Có những người tức nhiên là tôi nói tôi nghe ông Tám thoát khỏi tai nạn ... (nghe không rõ). Thì từ cái bữa đó, cái sai tôi ngay với ông Tám, thì bữa đó tôi về tôi lại sửa đổi, rồi từ bữa tới giờ không phải như hồi trước, nói ầu tả.

¹ Thối: Thoái bộ, thụt lùi.

Tôi nói hồi trước ông Tám có xây dựng rất nhiều rồi bây giờ điển Ngọc Hoàng xuống, phải xứng đáng chút, phải nói chuyện có thứ tự, phải học như ông Tám tôi đã nó và phải học thêm chút, rồi ông Tám dắt dẫn, chỉ dẫn tôi, tôi phải theo lời của ông Tám thì tôi sẽ đi. Thì cũng xin cảm ơn ông Tám kỳ này đã dạy tôi.

Thầy: Bởi vì nghĩa là chúng ta tu ở đây, chúng ta tái ngộ anh chị em ở đây cũng trong tình thương của càn khôn vũ trụ mà đã dày công xây dựng từ khi tôi hành đạo và thông cảm được luồng điển của đạo đến bây giờ thì các bạn thấy sự mong muốn tôi muốn cái gì? Muốn cho các bạn tiến triển về sự thanh cao đạo đức đưa tình thương cho muôn loài để làm cho cái càn khôn vũ trụ càng ngày càng tươi đẹp. Tôi không muốn các bạn đi trong cái phá hủy tiểu thiên địa của các bạn, rồi lần lần sanh ra con sâu mọt của xã hội, của quần chúng, càn khôn rối loạn. Cái đó thâm tâm chúng ta không có người nào muốn. Nhưng mà một phần số người chưa thông cảm cái đạo pháp, chưa biết giá trị của thanh điển. Rồi quây quần trong sự tự ái, quên cả, tất cả những cái hồng ân phước đức của bên trên đã đưa cho các bạn. Điển của chư Phật đã giúp các bạn, nâng niu các bạn, dẫn dắt các bạn. Nhưng mà các bạn ở trong cái phản trắc lấy các bạn. Rồi bây giờ Trời Phật dòm xuống cũng chỉ bùi ngùi mà thôi, không giúp các bạn được. Nếu các bạn không chịu mở cửa ra đưa phần thanh điển hòa cảm với thanh điển bên trên làm sao các bạn có cơ hội hưởng tiếp tục và hưởng đời đời. Cho nên, cái đó là cái khó khăn của mức tiến và thử thách cho người tu vô vi bước lên một lớp là có một lần thử thách, bước lên một khóa là có một khóa thử thách.

Cho nên các bạn phải bình tâm kiên nhẫn, đừng dòm xuống đời nhiều quá mà động loạn. Bởi vì, tại sao người thanh người ta mới nhìn xuống đời được. Còn mình còn cái phản trước mà mình dòm xuống đời thì mình chỉ cái trước đưa ra thì cái trước nó hút mình, nó lôi cuốn mình làm cho mình đau khổ thêm và không có lối thoát. Người tu mà chưa đạt tới tới cực thanh cao thì tôi không có chủ trương cho những người làm chuyện tôi thương. Nhưng mà người tu được thanh cao rồi thì nên có ý xuống trước để giúp trước và kéo trước tiến về thanh. Cho nên, nhiều khi tôi nói: các bạn tu phải cố gắng tu, tu cố gắng ý thức hành động của mình, sửa tánh của mình. Nhiều người tu bệnh đó là không chịu sửa tánh mà thôi, tánh sanh ra bệnh. Tướng của mình tốt xấu do cái tâm của mình từ bi hay ác độc, nó phát hiện rằng cái tướng tốt hiện, cặp mắt ngoan ngoãn, phần điển bộ đầu nó mở thì cái luồng điển đó là khác, tu nhờ tâm phát. Còn bệnh do tánh sanh đó, mình phải sửa cái tánh. Bởi cái bệnh của các bạn nó đâu có phải là đợi nó đau cái mình, bạn thấy mới bệnh đâu. Do cái khẩu nghiệp của bạn, cái miệng của bạn nói tầm bậy. Đó nó trở lại, nó làm cho bạn có một cái bệnh. Bệnh tức tối mà nói không được mà lại trị không xong, nó có cái bệnh bực tức ở trong đó. Rồi nhiều khi nó trở lại nó thách cái đạo đó, tu mười mấy năm mà không thấy cái gì. Đó là do ai? Do cái tánh của nó đã làm cho nó bực tức mà nó không biết.

Cho nên, tu phải sửa tánh, mà sửa tánh là lập hạnh. Cái tánh từ bi là tâm quan trọng, cái tánh vì mọi người, cái đó là quan trọng. Cái tánh ích kỷ, vụ lợi, vì mình, cái đó không có tiến bộ, cái đó bành trướng về hạ trí và nó đem cho các bạn sợ sệt. Các bạn nói tôi không có lợi, tôi không làm, đó là các bạn sợ rồi. Sợ cái gì? Sợ đói, sợ nghèo, sợ khổ.

Tôi làm cho người ta vui tức là vui, tôi làm cho mọi người có lợi, tôi là có lợi thì bạn thấy của của các bạn nhiều hơn cái mà bạn suy nghĩ. Bạn suy nghĩ có lợi tôi mới làm, không lợi tôi không làm, không tiền vô tôi không làm. Cái đó là cái phạm vi eo hẹp của bạn, không có bao giờ tiến triển, suốt đời bạn có cần cù đi nữa cũng chẳng có là bao. Tư tưởng và hành động vật chất và tinh thần cũng không có giúp đỡ bạn được. Cho nên, mình vị tha nên mình nói vì mọi người, mọi người đã vì mình. Mình có cái áo duyên dáng màu sắc rực rỡ bạn đó là nhiều người tạo cho ra. Bây giờ ta phải tạo một cái gì để đền bù cái công ơn đó, là đền bù công ơn của Trời Đất. Đó, cả ngày nghĩ bao nhiêu công chuyện đó thì rốt cuộc dòm lại cái gia cang các bạn không có thiếu thốn.

Như tôi từ hồi nào tới giờ, các bạn dòm thấy tôi làm gì có lợi đâu. Tôi ăn rồi tôi lo tu, tôi lo nói này, nói cái kia, nói nọ để cho họ tiến. Rồi ai cho tôi ăn đây, tôi tin tưởng rằng có ông Trời, có ông Phật, có bề trên đem cái thanh điển giáo hóa tôi và nuôi nấng tôi trong bất cứ trường hợp nào thì tôi cứ nghĩ cái đó. Nếu tôi vắng cái đó tôi sẽ mất tất cả mà tôi có cái đó luôn luôn tôi sẽ có tất cả, có trong xây dựng và tình thương cõi mở.

Thành ra ngày nay tôi cũng quên dòm lại tôi có ăn không, nếu tôi không có ăn ngày nay tôi không nói chuyện, chắc bụng có ăn, các bạn thấy cái gì rồi nó cũng có. Cho nên, nhiều khi gia đình tôi nói, ông làm ăn từ hồi nào tới giờ ông mua không được vách tường, không mua được cái gì xứng đáng cho gia đình. Nhưng mà tôi nói rồi tôi đã mua được cái tình thương rồi tôi thấy tôi có căn nhà đồ sộ lắm, tôi không phải ở cái nhà eo hẹp như bà định mua, thành ra tôi không có chương trình mua. Tôi không có chương trình mua thì tôi không có đầu óc bóc

lột ai hết. Tôi chỉ lo sửa tôi để tiến, để hòa đồng tất cả mọi người đều ở trong cái thương yêu và dẫn tiến thực sự phát triển.

Cho nên, cái tình thương quý trọng nhứt, tình thương và đạo đức. Cho nên, các bạn không nên dùng cái khẩu nghiệp quá đáng đối xử với một người truyền pháp. Một người còn hơn cha mẹ mình ngày đêm lo tìm cách để cho mình tiến. Nhưng mà mình vong ơn, bội nghĩa dùng những câu bất chánh tự gạt lấy mình chớ họ đâu có bị gạt, họ tiến triển. Bởi vì tại sao, người truyền pháp luôn luôn đem ánh sáng mở cho mình. Mình muốn giận họ mình nói cái vong ơn bội nghĩa đó, cái lời nói bất chánh đó là mình đóng cửa rồi, đâu còn tiếp tục hưởng được sung sướng mà người đó lo cho mình trong thứ tự mỗi ngày mỗi giờ thì mình tự phạt mình chớ người đâu có phạt mình. Nhưng mà dòm lại đời mình thấy mình buồn tủi. Khi mà mình thức giấc mình biết được mình bội phản một người truyền pháp đã lo cho mình hơn một người cha của mình thì mình thấy đau khổ vô cùng. Không biết các bạn nghĩ sao nếu tôi là người đời tôi rất đau khổ.

Tôi tu, tôi thấy cái bề trên quan trọng hơn, mà ở dưới không bao giờ tôi chấp nhận hiện tại. Nhưng mà tôi thấy họ đau khổ vì họ làm cho họ đau khổ. Vì cái sự đó tôi không muốn có. Tôi muốn mọi người tiến gần tôi. Cho nên, nhiều bạn đã ngồi xung quanh tôi, chưa thấy tôi. Nói thấy ma, thấy quỷ thấy đủ thứ mà chưa thấy tôi. Tôi nói chưa thấy tôi, chưa biết luồng điện của tôi, chưa gặp được dung nhan của tôi. Đó, hỏi tôi muốn các bạn gặp, tôi muốn lắm. Tôi gặp được tôi nâng niu, tôi thương yêu, tôi hôn hít, tôi sung sướng lắm, không bao giờ tôi bỏ các bạn hết nhưng mà chỉ có các bạn bỏ tôi mà thôi.

Các bạn phải bỏ tất cả cái ô trược ác trược của nội tâm mà tiến về thanh tịnh chúng ta hưởng đời đời của không mất đầu.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 29/05/1977)

Sinh Hoạt Ban Đạo Thể Giới

Thông Báo Của Ban Chấp Hành - Hội Vô Vi Calgary - Canada

Kính thưa các bạn,

Ngày hôm qua, tại Thiên Đường Linh Tâm-Calgary-Canada, các bạn đạo đã họp mặt đông đủ, bỏ phiếu trên tinh thần dân chủ để bầu ra Ban Chấp Hành mới cho hội. Thành phần BCH mới gồm có:

- 1/ Hội trưởng: Bùi Minh Công
- 2/ Hội phó ngoại vụ: Đặng Cao Hiến
- 3/ Hội phó nội vụ: Lê Đình Tân
- 4/ Thư ký: Cao Giải Minh
- 5/ Thủ quỹ: Trần Út

Chúng tôi đã có cuộc họp chung để đề ra nội quy hoạt động và các vấn đề có liên quan trong việc phát triển cộng đồng Vô Vi. Thành tâm hướng thượng trong sự quang chiếu và minh chứng của các chư vị Bề Trên, của Đức Thầy, chúng tôi đồng thống nhất sẽ cố gắng làm việc trên tinh thần thương yêu đoàn kết, phục vụ tối đa, bất vụ lợi, để không phụ lòng của tất cả các bạn đạo đã tin tưởng và giao phó.

Thay mặt bạn đạo Thiên Đường Linh Tâm, thành thật cảm ơn sự giúp đỡ và ủng hộ của quý vị từ bấy lâu nay.

Kính tường,

Vườn Thơ Bạn Đạo

TỰ KHUYÊN

Danh cao quyền quý chẳng xá chi
Sao còn tranh chấp chuyện thị phi?
Thương yêu huynh đệ đồng hoan hỉ
Bạn đạo xa gần dạ khắc ghi!

Thầy đã đi, vào cõi hư không...
Chẳng còn ngồi đó ngóng với trông
Ta tự hỏi lòng: "Sao mê ngủ?"
Kỵ nghi bại hoại trí - tâm lu!

Thu đã qua rồi, Đông lại sang
Mặc gió - mặc mưa, hay tuyết tan?
Ta ngồi Mật Niệm hai hàng lệ
Khóc đời sao nhiều nỗi mê!

Thệ nguyện thươ nào đảo hồi nguyên?
Phật Pháp nhiệm mầu đại phước duyên
Hội ngộ cùng Thầy tiên tại thế
Sao chẳng mau về bái Vĩ Kiên?

Calgary – Canada, 18/12/2009
Cao Giải Minh

THI

Làm thơ lại nhớ Tổ Thầy
Ở không tính toán loay hoay chuyện đời
Tự làm nuôi sống thanh thoi
Không ăn tiền đạo được lời tâm linh
Tự cứu thoát khỏi vô minh
Sửa sai thiên hạ linh xình đậm chân
Thực tu xả phú cầu bần
Nhiều tiền nhiều nghiệp thân an bao giờ
Tổ Thầy giảng giải nghi ngờ
Ăn rau cho chắc ít cần pháp luân
Lời dạy Thầy Tổ phải tuân
Tí thời khai mở láng láng Thiên Đàng.

TPHCM, 11-12-2009
Minh-Nghĩa

THƯƠNG YÊU XÂY DỰNG

Thương yêu xây dựng ở nơi mình
Nhen nhúm hương tình toả sáng linh
Mai mối Tổ Thầy quả pháp lý
Ông bà hạnh phúc hưởng siêu tình
Cháu con ấm áp cùng chung hưởng
Ngọc báu nóc nhà toả sáng xinh
Chiếu thẳng con đường về Phật Quốc
Thương yêu xây dựng trong nhà mình

Cà Mau, 26/11/2009
Phúc Tâm

NGƯỜI ĐỜI KHÔNG TU THÍCH ĐỦ THỨ !

Người hỏi tôi tu thì được gì ?
Người đời không tu thì được gì ?
Người đời không tu được nhiều thứ
Sinh lão bệnh tử khổ triền miên
Danh lợi sắc tài luôn đeo đuổi
Ăn ngon ngủ ngon luôn đòi hỏi
Người đời không tu thích đủ thứ
" Bao giờ đạo pháp cao thâm
Cho con trợ giúp chúng sanh theo thầy ! ..."
Ngẫm hay ếch câu ông trời ...
Người hỏi tôi tu thì được gì ?
Quy hội tình người thiên vô vi.

Củ Chi, 12-12-2009
5 Thành

ĂN CHAY NHỆ TỘI

Động vật răng bằng ăn thực vật
Người tu chay lạt hợp lòng trời
Pháp luân chuyển đổi nâng tầm sáng
Nợ ít vay, hoàn nhẹ nghiệp đời.

Cà Mau, 4/12/2009

MÊ TỈNH

Ôm động bất an khó định ngôi
 Hoang mang ngực nặng trí lồi thoi
 Chậm đường tiến hoá sinh nhiều bệnh
 Cố chấp mê mờ khó đảo hồi
 Sám hối hồng ân ban xoá tội
 Nhẹ hồn tâm điển sớm về ngôi
 Thanh bình vượt thế bình phê luận
 Hạnh phúc nào bằng thắng cái tôi.

Cà Mau, 15/11/2009
Phúc Tâm

VÔ HUYỀN VI DIỆU

Vô vi tu đi rõ huyền bí
 Vi diệu đã thiên thất dạ kỳ
 Thiên thờ không niệm u tối sáng
 Sĩ hồn soi hồn hư không quy
 Xuất hồn bản thể hòa thiên địa
 Thủ vô vi đạo bất khả tri
 Thành Điển từ bi cứu khổ vui
 Phật quang phổ chiếu chúng sanh ghi

Củ Chi, 12-12-2009
5 thành

KHÔNG THEO Ý MÌNH

Tình đời sự cố xảy theo duyên
 Chớ có bận tâm, chớ lụy phiền
 Hiểu thấu lòng người gieo ý nguyện
 Sống hòa nhân thế phát tâm thiền
 Sinh li tử biệt theo nhơn quả
 Oán trách giận hờn luyện đảo điên
 Tạm cảnh xuất hồn hành chánh pháp
 Chẳng còn mê chấp thật chơn Tiên.

PN. 25/10/2009
Thiền Sinh Phương

Phúc Tâm

NHỚ THẦY

Thầy đã đi rồi, đi thật xa
 Lời Thầy vang vọng ở trong ta
 Công ơn Thầy lớn như trời biển
 Dìu chúng con về cõi Đại La
 Con nguyện theo Thầy lo tịnh luyện
 Bền tâm vững chí thoát ta bà
 Hòa cùng Thanh Điển tâm con tỏ
 Và thấy Tình Thầy... Ôi! thiết tha.

Dĩ An, 30-11-2009
Châu Thị Kim

HÀNH TRÌNH TU HỌC

Mùng 4 tháng 9 nhập môn
 Hành thiền sáu tháng soi hồn chiếu minh
 Tu hành tự sửa hồn linh
 Vào năm Mậu Tý khởi trình công phu
 Từ ngày khử trừc giải mù
 Thấy mình khỏe mạnh cái ngu mất dần
 Duyên lành học đạo chuyên cần
 Ngày đêm tu luyện định thần khai thông
 Từ khi làm chủ nhơn ông
 Năm hành ngũ uẩn chuyển thông đỉnh đầu
 Huyền vi bản thể cơ mầu
 Trong mình cơ chuyển nhiệm mầu như lai
 Lúc thì nhứt ở lỗ tai
 Khi thì mát lạnh đổi thay lạ kỳ
 Tường trình viết lại thơ thi
 Học bài ấn chứng vô vi khai đàn
 Lớp nào lớp nầy có màn
 Khai thông bản thể Thiên Đàng ngao du.

Sài Gòn, 15-12-2009
Minh Vô Vi

THƯỜNG NIỆM

“Ngày ngày khó qua, ngày ngày qua”
 Tâm vẫn thường xuyên niệm Phật Đà
 Vượt thoát đường trần muôn thử thách
 Dù bao gian khổ vẫn xuyên qua.

PN. 04-11-2009

NHÌN RÕ CUỘC ĐỜI

Chiến tranh – sóng thần – bệnh cúm
Khủng hoảng kinh tế thất nghiệp
Ung thư – si đa - huyết áp ...
Khủng hoảng tinh thần sợ hãi
Bao giờ tận thế sợ chưa ! ...
Nhìn rõ cuộc đời đau khổ

Ngày xưa Bé Tám tu Thiền
Chén cơm quả cà nước sôi
Một lòng thiền sáng điển lành
Thời cuộc chiến tranh thay đổi
Thuyền nhân tay trắng ra đi
Vững lòng tu thiền vô vi
Thân mình mạnh khỏe không bệnh
Tâm mình tâm không mím cười
Ngày xưa Bé Tám tay không
Châm cứu cứu người trị bệnh
Thân bệnh hết bệnh mạnh khỏe
Tâm bệnh hết buồn điển sáng
Nghe lời Bé Tám thuyết giảng
Giàu tiền giàu bạc giàu tình thương
Cứu khổ ban vui chung xây dựng
Ấn tống kinh sách vô vi
Xây dựng thiền đường ... “Sống Chung ...”
Người tu vô vi giàu sang
Năm nào cũng đi Đại Hội
Mạnh khỏe vui vẻ giàu sang
Thiền ca reo vang hạnh phúc
Người tu vô vi thật thà
Người tu không gạt người ta ...
Nhớ chị Năm Nhung sang băng cassette
Tặng cho người nghe Bé Tám thức tâm
Nhớ anh Út Nhánh cất nhà tranh
Ngồi đất tọa thiền trưa quanh năm
Cơm rau cùng vui ông Năm Sam
Nhớ anh Tư Sơn nuôi trẻ mồ côi
Làm hòm cho người nghèo có chôn ...

Nhớ Vợ chồng Trần Kiên Hoa lo Từ Thiện
Nhớ anh Mười Nguyên lo ấn tống
Kinh sách băng đĩa vô vi ...
Nhớ anh Mai Chắt đi bán báo
Cho mọi người tu không lấy tiền
Nhớ anh Minh Nghĩa vui làm thơ
Tư Ếch Chợ đời ... Thiền Sĩ Phương ...

Thiền Tâm

thảo luận tâm không Bé Tám ...
Dĩ An Bình Dương Biên Hòa
Thiền viện tâm linh tự cứu
Thanh Đa ... Hồ Gia trang sáng Điển
Hà Nội trong nước nước ngoài
Cộng đồng vô vi lớn mạnh
Ông Tây Bà Đàm cũng tu
Phát triển Điển năng đại hội ...
Nhìn rõ cuộc đời mình tu
Quy Hội Tinh Người Vô Vi
Cứu khổ ban vui muôn người
Mồ mắt cho người nghèo đau
Khủng hoảng kinh tế thế giới
Cho người thức tâm tu thiền
Sờ túi không tiền không lo
Tối ngày tu thiền vô vi
Vô vi là có đầy đủ hết
Trong không mà có mới tài
Cứu khổ ban vui trong ngoài
Khỏe mạnh vui vẻ giàu sang
Cứ thật tâm tu thầy ân độ
Điển quang bề trên chiếu phát triển
Cho người tu thiền niệm Phật
Bộ đầu mở ra sáng choang
Nam mô vạn vật thái bình

Củ Chi, 14-12-2009
5 thành

TÂM KHAI

MỘT năm đã hết tân niên lai
LÒNG quyết tu hành chẳng đổi thay
HÀNH đạo Tý thời tâm sáng khoái
ĐẠO hòa bản thể huệ tâm khai
VÔ sanh vô tử Hồn thư thái
VI thánh vi thần Trời triển khai
PHẬT đạo hồn linh tồn sống mãi
PHÁP thiền nhập định pháp Như Lai.

Sài Gòn, 15-12-2009
Minh Vô Vi

Nhớ chị Lớn Biên Hòa DŨNG HÀNH tu
tuần nào cũng chung thiền vui tu

TÂM KHAI

MỘT năm đã hết tân niên lai
LÒNG quyết tu hành chẳng đổi thay
HÀNH đạo Tý thời tâm sáng khoải
ĐẠO hòa bản thể huệ tâm khai
VÔ sanh vô tử Hồn thư thái
VI thánh vi thần Trời triển khai
PHẬT đạo hồn linh tồn sống mãi
PHÁP thiền nhập định pháp Như Lai.

Sài Gòn, 15-12-2009
Minh Vô Vi

NĂM MỚI CANH DẦN 2010

HAI năm luyện đạo thấy xa gần
KHÔNG chấp không tranh tâm định lần
MỘT phút tâm không ngàn kiếp hưởng
KHÔNG giây tách động vạn thời cần
NĂM hành ngũ uẩn hòa thanh điển
MỚI chuyển thân tâm hiệp khí thần
CANH “Tý” hành thiền tâm hướng thượng
DẦN thời thiền xả khỏe tâm thân.

Sài Gòn, 15-12-2009
Minh Vô Vi

THIÊN SỨ VÔ VI ÁO TRẮNG

Giờ tý canh ba, ba thiền thiền
Giờ ngọ quanh năm, năm thiền thiền
Một năm đại hội, hội bạn hiền
DU HÀNH ĐẠO PHÁP, pháp vui vui
Múa lân đánh trống, trống tùng tùng
Đức Thầy điểm nhãn, nhãn tròn tròn
Bạn Đạo soi hồn, hồn bay bay
Điển năng phát triển, triển mãi mãi
Khứ trực lưu thanh, thanh nhẹ nhẹ
Cùng nhau tu tiến, tiến nhanh nhanh
HAI KHÔNG MỘT KHÔNG [2010], không sắc
sắc
Pháo hoa bùng nổ, nổ chùm chùm
Tưng bừng Thiên Ca, ca vang vang
HAPPY NEW YEAR, year ýe ýe
Đêm Thánh vô cùng, cùng lạnh lạnh
Giao thừa thanh khí, khí thanh thanh
Cứu khổ người nghèo, nghèo tiền tiền
Ban vui Ân Điển, điển trên trên
QUY HỘI TÌNH NGƯỜI, người cười cười ...
XÂY DỰNG THIỀN ĐƯỜNG, đường chung
chung
Hãy để thả lỏng, lỏng không không
Vui mặc áo trắng, trắng bé bé [baby, trẻ thơ]
Thiên sứ Vô Vi, vi hành hành
Phục vụ giúp người, người tu tu
A DI ĐÀ PHẬT, Phật niệm niệm
VẠN VẬT THÁI BÌNH, bình hòa hòa [HÒA
BÌNH]
Điển quang phổ chiếu, chiếu tâm tâm
Bạn Đạo Quý Thương, thương người người
THIÊN ĐỊA NHÂN CỜ, cờ bay bay
Tôi vui tu Thiền, THIÊN nhà nhà
Đời Đạo song tu, tu hoài hoài

Cử Chi, 16-12-2009
5 Thành

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 16 tháng 05 năm 1971

Nguyện theo chơn Phật diệt thân tà
Hồn tiến thiên không vượt cảnh ma
Lo luyện chơn hành theo chánh pháp
Chơn tâm tự giác quý hơn quà.

Tu theo đường lối thật thà
Bỏ qua những chuyện vui hòa giả tâm
Thâm tâm quang cảnh phải tầm
Chớ nên bỏ phế mà lầm ngoại lai
Ai ai cũng có sắc tài
Chớ nên vội vã theo ngài bỏ tôi
Tội này phân rõ thiệt tôi
Tham dâm động loạn khó ngồi yên thân
Tham thiên tự định nhắc cần
Phân cho rõ rệt tôi cần là ai ?
Chính hồn trách nhiệm chẳng sai
Vía kia phụ trách lệnh ngài đã ban
Âm dương lý luận đôi đàng
Cùng chung trợ tiến mở màn hóa sanh
Sanh rồi lại diệt đành rành
Chuyển luân luân chuyển cơ hàn khổ đau
Thế gian cũng đổi nhiệm màu
Thiên đàng cũng vậy trước sau dung hòa
Chớ nên đếm xỉa thế tà
Hại ta hại họ chớ mà lo âu
Một lòng giữ thế trước sau
Nhứt tâm theo Phật lập tàu chuyển thân
Có không không có chẳng cần
Phật là thanh tịnh mở lần nghiệp duyên.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên